

ประกาศกรมศุลกากร

ที่ ๑๖๖ / ๒๕๖๐

เรื่อง หลักเกณฑ์และพิธีการการยกเว้นอากรสำหรับของที่มีถิ่นกำเนิดจากประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

เพื่อประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศในการปฏิบัติตามโครงการให้สิทธิพิเศษแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด (Least Developed Countries: LDCs) โดยการยกเลิกภาษีนำเข้าและโควตา (Duty Free Quota Free: DFQF) ตามที่ประเทศไทยได้ประกาศในการประชุมรัฐมนตรีองค์การการค้าโลก (WTO) สมัยสามัญ ครั้งที่ ๙ ณ เมืองบาห์ลี ประเทศอินโดนีเซีย เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ ตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การยกเว้นอากรสำหรับของที่มีถิ่นกำเนิดจากประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ มาตรา ๕๑ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐ อธิบดีกรมศุลกากรจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ หลักการทั่วไป

(๑) ให้ยกเว้นอากรสำหรับของในภาค ๒ แห่งพิกัดอัตราศุลกากรท้ายพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่มีถิ่นกำเนิดจากประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ตามบัญชีท้ายประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การยกเว้นอากรสำหรับของที่มีถิ่นกำเนิดจากประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งนี้ รายชื่อประเทศพัฒนาน้อยที่สุดให้เป็นไปตามที่องค์การสหประชาชาติ (United Nations) กำหนด

(๒) การยกเว้นอากรตาม ข้อ ๑ (๑) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๒.๑) ของที่ได้รับการยกเว้นอากรต้องเป็นของที่ผ่านเกณฑ์การได้ถิ่นกำเนิดสินค้าและปฏิบัติตามข้อกำหนดการส่งมอบ ตามที่ประเทศผู้นำเข้ากำหนดสำหรับโครงการให้สิทธิพิเศษแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุดโดยการยกเลิกภาษีนำเข้าและโควตา

(๒.๒) ให้ผู้นำของเข้าแสดงหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่ออกตามประเทศผู้นำเข้ากำหนดสำหรับโครงการให้สิทธิพิเศษแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยการยกเลิกภาษีนำเข้าและโควตา ก่อนนำของออกจากอารักขาของศุลกากร

(๒.๓) ในกรณีที่ผู้นำของเข้าไม่สามารถแสดงหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ก่อนนำของออกจากอารักขาของศุลกากร แต่ประสงค์จะใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรในการขอยกเว้นอากร ให้แจ้งความประสงค์และชำระค่าอากรในอัตราปกติไปก่อน

/(๒.๔) ของหรือ...

(๒.๔) ของหรือประเทศที่ได้รับการยกเว้นอากร ต้องไม่เป็นของหรือประเทศที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนดมิให้ได้รับการยกเว้นอากรอันเนื่องมาจากคณะกรรมการป้องกันผลกระทบอันเนื่องจากการให้สิทธิพิเศษแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุดโดยการยกเลิกภาษีนำเข้าและโควตา” มีมติให้ระงับการให้สิทธิพิเศษ

ข้อ ๒ หลักเกณฑ์การได้ถิ่นกำเนิดสินค้า

ต้องเป็นไปตามเกณฑ์ถิ่นกำเนิดสินค้าภายใต้โครงการให้สิทธิพิเศษแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด (Least Developed Countries: LDCs) โดยการยกเลิกภาษีนำเข้าและโควตา (Duty Free/Quota Free: DFQF) แนบท้ายประกาศนี้ (เอกสารแนบ ๑ กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าสำหรับโครงการการให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุดโดยการยกเลิกภาษีนำเข้าและโควตาของประเทศไทย)

(๑) เกณฑ์ถิ่นกำเนิดสินค้าภายใต้โครงการให้สิทธิพิเศษแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยการยกเลิกภาษีนำเข้าและโควตา (Duty Free Quota Free: DFQF)

(๑.๑) กรณีใช้เกณฑ์ถิ่นกำเนิดสินค้าที่ของนั้นผลิตขึ้นหรือได้มาหรือได้ผลิตขึ้นทั้งหมด (Wholly Produced or Obtained) ต้องเป็นไปตามกฎข้อ ๓ ของกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าภายใต้โครงการให้สิทธิพิเศษแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยการยกเลิกภาษีนำเข้าและโควตา

(๑.๒) กรณีใช้เกณฑ์ถิ่นกำเนิดสินค้าที่ของนั้นไม่มีการผลิตทั้งหมดหรือไม่ได้มาทั้งหมดในประเทศพัฒนาน้อยที่สุดที่ได้รับสิทธิ (Goods not Wholly Produced or Obtained) ต้องเป็นไปตามกฎข้อ ๔ ของกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าภายใต้โครงการให้สิทธิพิเศษแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยการยกเลิกภาษีนำเข้าและโควตา

(๒) เงื่อนไขและการระบุเกณฑ์ถิ่นกำเนิดสินค้า ในช่องที่ ๖ ของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า เป็นไปดังต่อไปนี้

เงื่อนไขการได้ถิ่นกำเนิดสินค้า	การระบุเกณฑ์ถิ่นกำเนิดสินค้าในช่องที่ ๖
ก. ของผลิตขึ้นหรือได้มาโดยผลิตขึ้นทั้งหมด (Wholly Produced or Obtained or Produced Goods) เป็นไปตามกฎข้อ ๓ ของกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าภายใต้โครงการให้สิทธิพิเศษแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยการยกเลิกภาษีนำเข้าและโควตา	“WO”
ข. ของที่ไม่มีการผลิตทั้งหมดหรือไม่ได้มาทั้งหมดในประเทศพัฒนาน้อยที่สุดที่ได้รับสิทธิ (Goods not Wholly Obtained or Produced) ที่เป็นไปตามกฎข้อ ๔ ของกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าภายใต้โครงการให้สิทธิพิเศษแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยการยกเลิกภาษีนำเข้าและโควตา	“...%”

/ข้อ ๓ หลักเกณฑ์...

ข้อ ๓ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

ต้องเป็นไปตามระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าภายใต้โครงการให้สิทธิพิเศษแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด (Least Developed Countries: LDCs) โดยการยกเลิกภาษีนำเข้าและโควตา (Duty Free/Quota Free: DFQF) แนบท้ายประกาศนี้ (ภาคผนวก ๑ ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า)

(๑) หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Form DFQF) ตามแบบฟอร์มแนบท้ายประกาศนี้ (เอกสาร Appendix 1 หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า) จะต้องออกโดยหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานอื่นที่ได้รับมอบอำนาจตามกฎหมาย กฎระเบียบ และคำวินิจฉัยของฝ่ายบริหารในประเทศที่ได้รับสิทธิ ดี เอฟ คิว เอฟ (DFQF) และต้องมีตราประทับพร้อมกับลงลายมือชื่อด้วยตนเองหรือโดยการพิมพ์แบบอิเล็กทรอนิกส์โดยผู้มีอำนาจของหน่วยงานดังกล่าว ซึ่งได้มีการแจ้งตัวอย่างตราประทับและลายมือชื่อไว้ต่อกรมศุลกากรแล้ว

ในกรณีหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ที่ออกโดยเจ้าหน้าที่ที่ไม่ได้อยู่ในบัญชีที่อ้างถึงในวรรคหนึ่งจะไม่ได้รับการยอมรับจากกรมศุลกากร

(๒) หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Form DFQF) ต้องออกในกระดาษ เอสี่ ตามมาตรฐาน ไอ เอส โอ สีขาว และต้องพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ

(๓) กรณีหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้ามีข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบอำนาจในการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Form DFQF) อาจดำเนินการได้อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๓.๑) ทำการแก้ไขหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Form DFQF) ที่มีข้อมูลที่ไม่ถูกต้องนั้น โดยการขีดฆ่าข้อความที่ไม่ถูกต้องออกและเพิ่มเติมข้อความที่ต้องการใหม่ และต้องมีการรับรองโดยลงลายมือชื่อของผู้มีอำนาจ พร้อมประทับตราหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบอำนาจในการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Form DFQF)

(๓.๒) ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Form DFQF) ฉบับใหม่แทนหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าฉบับที่มีข้อมูลที่ไม่ถูกต้องนั้น พร้อมทั้งระบุ “REPLACE C/O NO ISSUED DATE” ในช่องที่ ๙ ของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Form DFQF) ฉบับใหม่ และหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Form DFQF) ฉบับใหม่มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Form DFQF) ฉบับเดิม

(๔) พิกัดศุลกากรที่ระบุในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Form DFQF) ต้องเป็นพิกัดศุลกากรในระบบฮาร์โมนีส์ ฉบับปี ๒๐๑๗ (HS 2017) ในระดับ ๖ หลัก

(๕) อายุของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Form DFQF) ให้ใช้ได้ภายในกำหนด ๑ ปี นับแต่วันที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Form DFQF)

/ (๖) หนังสือรับรอง...

(๖) หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Form DFQF) จะออกก่อนหรือออกในวันที่รับบรรทุกสินค้า หรือออกย้อนหลังเมื่อสามารถยืนยันถิ่นกำเนิดสินค้าก็ได้

กรณีออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Form DFQF) ย้อนหลัง แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๑ ปี นับแต่วันที่รับบรรทุกสินค้า โดยต้องมีข้อความในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Form DFQF) ว่า “ISSUED RETROACTIVELY” ในช่องที่ ๙ ของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Form DFQF)

(๗) กรณีหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Form DFQF) สูญหาย ถูกโจรกรรม หรือถูกทำลายก่อนวันที่หมดอายุ ผู้ส่งออกอาจร้องขอต่อหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานอื่นที่ได้รับมอบอำนาจตามกฎหมาย กฎระเบียบ และคำวินิจฉัยของฝ่ายบริหารในประเทศที่ได้รับสิทธิ ดี เอฟ คิว เอฟ ในการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Form DFQF) ให้ออกสำเนารับรองของต้นฉบับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Form DFQF) โดยในช่องที่ ๙ ของต้นฉบับสำเนารับรองของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Form DFQF) จะต้องระบุคำว่า “CERTIFIED TRUE COPY FOR THE ORIGINAL CERTIFICATE NO DATED ” พร้อมทั้งระบุวันที่ออกและเลขที่อ้างอิงของต้นฉบับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Form DFQF) ทั้งนี้วันที่ออกสำเนารับรองของต้นฉบับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Form DFQF) ต้องไม่เกิน ๑ ปี นับแต่วันที่ออกต้นฉบับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Form DFQF) และอายุของสำเนารับรองของต้นฉบับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้ามีผลนับตั้งแต่วันที่ออกต้นฉบับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Form DFQF)

(๘) ให้ใช้หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Form DFQF) หนึ่งฉบับต่อการนำเข้าหนึ่งครั้ง และหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้านั้นอาจระบุบัญชีราคาสินค้าตั้งแต่สองฉบับขึ้นไปเพื่อออกให้สำหรับการขนส่งของครั้งเดียวได้

(๙) หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Form DFQF) ฉบับเดียวอาจสำแดงรายการสินค้าหลายรายการได้ และแต่ละรายการจะได้คุณสมบัติโดยสิทธิของตนเองแยกจากกัน

(๑๐) กรณีที่มีของที่ไม่ได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรรวมอยู่กับของที่ได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าฉบับเดียวกัน ให้หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้านั้นยังคงมีผลใช้ได้กับของที่ได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร

(๑๑) กรณีที่เกิดข้อผิดพลาดเล็กน้อย เช่น ความไม่สอดคล้องเล็กน้อยหรือการละไว้ การพิมพ์ผิด หรือการใช้พื้นที่ช่องเกินขอบที่กำหนด โดยที่ข้อผิดพลาดเล็กน้อยเหล่านี้ไม่ส่งผลกระทบต่อความถูกต้องแท้จริงของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า หรือความถูกต้องแม่นยำของข้อมูลที่อยู่ในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ให้ยอมรับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้านั้นได้

(๑๒) การระบุเกณฑ์ถิ่นกำเนิดสินค้าในช่องที่ ๖ ของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าตามข้อ ๒ (๒) ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์การได้ถิ่นกำเนิดสินค้าในข้อ ๒ (๑)

ข้อ ๔ วิธีปฏิบัติสำหรับผู้นำเข้า

(๑) ผู้นำของเข้าต้องแสดงหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Form DFQF) ที่ออกตามที่ประเทศผู้นำเข้ากำหนดสำหรับโครงการให้สิทธิพิเศษแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยการยกเลิกภาษีนำเข้าและโควตา โดยยื่นต้นฉบับ (Original) หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Form DFQF) ในรูปแบบเอกสารตามแบบฟอร์มแนบท้ายประกาศนี้ (เอกสาร Appendix 1 หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า และเอกสาร Appendix 2 ใบต่อของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า) ที่ผู้นำของเข้าได้เขียนหรือประทับตราเลขที่ใบขนสินค้าขาเข้าไว้ที่มุมบนด้านขวาของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Form DFQF) และยื่นต่อสำนักงานศุลกากรหรือด่านศุลกากรที่นำของเข้า ก่อนการนำของออกจากอารักขาของศุลกากร

(๒) ในกรณีที่ผู้นำของเข้าไม่สามารถแสดงหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าต่อสำนักงานศุลกากรหรือด่านศุลกากร แต่ประสงค์จะขอใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรในการขอยกเว้นอากรหรือลดอัตราอากรศุลกากร ให้แจ้งความประสงค์และชำระค่าอากรในอัตราปกติก่อนนำของออกจากอารักขาของศุลกากร โดยให้ระบุรหัสเหตุผลในช่อง Argumentative Reason Code เป็น “P12” และระบุรหัสสิทธิพิเศษในช่อง Argumentative Privilege Code เป็น “LDC” ของแต่ละรายการในใบขนสินค้าขาเข้านั้น แล้วส่งข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากร

หากผู้นำของเข้าได้ส่งข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากรแล้ว แต่ไม่ได้บันทึกข้อมูลแจ้งความประสงค์จะขอใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรในการขอยกเว้นอากรหรือลดอัตราอากรศุลกากรของแต่ละรายการในใบขนสินค้าขาเข้านั้น ให้ผู้นำของเข้ายื่นคำร้องขอผ่อนผัน โดยชี้แจงเหตุผลประกอบ ก่อนการนำของออกจากอารักขาของศุลกากร

(๓) ให้ผู้นำของเข้าจัดทำข้อมูลใบขนสินค้าขาเข้าตามมาตรฐานที่กรมศุลกากรกำหนด ดังนี้

(๓.๑) ในแต่ละรายการของข้อมูลใบขนสินค้าขาเข้า (Import Declaration Detail) ในช่องรหัสสิทธิพิเศษ (Privilege Code) ให้ระบุเป็น “LDC”

(๓.๒) ในแต่ละรายการของข้อมูลใบขนสินค้าขาเข้าในส่วนใบอนุญาต (Import Declaration Detail Permit)

(๓.๒.๑) ให้ระบุเลขที่หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าในช่องเลขที่ใบอนุญาต (Permit No)

(๓.๒.๒) ให้ระบุวันที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าในช่องวันที่ออกใบอนุญาต (Issue Date)

(๓.๒.๓) ให้ระบุรหัสประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ที่ขอรับสิทธิ ดี เอฟ คิว เอฟ (DFQF) ในช่องเลขประจำตัวของหน่วยงานผู้ออกใบอนุญาต (Permit Issue Authority)

(๓.๓) ให้ตรวจสอบการขอใช้สิทธิยกเว้นอากรศุลกากรสำหรับของที่มีถิ่นกำเนิดจากประเทศพัฒนาน้อยที่สุดที่ได้รับสิทธิภายใต้โครงการให้สิทธิพิเศษแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยการยกเลิกภาษีนำเข้าและโควตา ตามข้อ ๑ หลักการทั่วไป

/(๔) การจัดทำ...

(๔) การจัดทำและยื่นใบขนสินค้าขาเข้าในรูปแบบเอกสาร ให้ผู้นำของเข้ายื่นแบบรายละเอียดข้อมูลใบขนสินค้าขาเข้า พร้อมยื่นต้นฉบับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Form DFQF) โดยสำแดงเลขที่หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Form DFQF) ชื่อหน่วยงานที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Form DFQF) และการใช้สิทธิตามบัญชีแนบท้ายประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การยกเว้นอากรสำหรับของที่มีถิ่นกำเนิดจากประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ไว้ในใบขนสินค้าขาเข้า และประทับตราหรือเขียนตัวบรรจงด้วยหมึกสีแดงไว้อย่างชัดเจนที่มุมบนด้านขวาของต้นฉบับใบขนสินค้าขาเข้าและสำเนาทุกฉบับว่า “LDC”

(๕) ในกรณีที่มีของหลายรายการสำแดงภายใต้หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าฉบับเดียวกัน ปัญหาที่พบในรายการหนึ่งรายการใดในหลายรายการนั้น จะไม่มีผลกระทบหรือทำให้การให้สิทธิพิเศษทางภาษีอากรภายใต้โครงการให้สิทธิพิเศษแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยการยกเลิกภาษีนำเข้าและโควตาของของรายการอื่น ๆ ในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดนั้นเสียไปหรือล่าช้า

(๖) กรณีที่ของถูกระงับการให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร ในระหว่างการตรวจสอบไว้เป็นการชั่วคราวให้ผู้นำของเข้าดำเนินการวางประกันแล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(๖.๑) กรณีรายการข้อมูลในใบขนสินค้าขาเข้า เอกสารประกอบ และหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ไม่ถูกต้องตรงกัน และมีเหตุที่สงสัยหรือจำเป็นต้องสอบถามไปยังหน่วยงานที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า และหากของนั้นมีได้เป็นของต้องห้ามหรือของต้องกำกวดในการนำเข้าและไม่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการฉ้อฉล พนักงานศุลกากรที่มีอำนาจหน้าที่หรือที่ได้รับมอบหมายจะสั่งการให้ปล่อยของนั้นไปก่อนและอาจให้ชกตัวอย่างไว้ และให้ผู้นำของเข้าดำเนินการวางประกันให้ค้ำค่าอากรในอัตราปกติ

(๖.๒) กรณีพบปัญหาในของรายการหนึ่งรายการใดในหลายรายการที่สำแดงภายใต้หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าฉบับเดียวกัน จะระงับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร เฉพาะรายการที่มีปัญหา และหากของนั้นมีได้เป็นของต้องห้ามหรือของต้องกำกวดในการนำเข้าและไม่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการฉ้อฉล พนักงานศุลกากรที่มีอำนาจหน้าที่หรือที่ได้รับมอบหมายจะสั่งการให้ปล่อยของนั้นไปก่อนและอาจให้ชกตัวอย่างไว้ และให้ผู้นำของเข้าวางประกันเฉพาะรายการที่มีปัญหาให้ค้ำค่าอากรในอัตราปกติ

(๖.๓) กรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยในถิ่นกำเนิดสินค้าว่า ของที่นำเข้าไม่อยู่ในข่ายได้รับการยกเว้นอากรหรือลดอัตราอากร หากจำเป็นต้องสอบถามไปยังหน่วยงานที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า หรืออยู่ระหว่างรอผลการพิจารณาของส่วนกว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า สำนักพิกัตอัตราศุลกากร และหากของนั้นมีได้เป็นของต้องห้ามหรือของต้องกำกวดในการนำเข้าและไม่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการฉ้อฉล พนักงานศุลกากรที่มีอำนาจหน้าที่หรือที่ได้รับมอบหมายจะสั่งการให้ปล่อยของนั้นไปก่อน และให้ผู้นำของเข้าวางประกันให้ค้ำค่าอากรในอัตราปกติ

(๖.๔) กรณีมีปัญหาการจำแนกประเภทพิกัตศุลกากรของของในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้ากับประเภทพิกัตศุลกากรของของที่ตรวจพบไม่ตรงกัน หากเป็นที่แน่ชัดว่าของนั้นมีถิ่นกำเนิดภายใต้โครงการให้สิทธิพิเศษแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยการยกเลิกภาษีนำเข้าและโควตา ตามหลักเกณฑ์การได้ถิ่นกำเนิดสินค้าในข้อ ๒ (๑) ของของนั้น ให้ผู้นำของเข้าวางประกันให้ค้ำค่าอากรในอัตราปกติตามประเภทพิกัตศุลกากรของของที่ตรวจพบ และดำเนินการเช่นเดียวกับใบขนสินค้าที่มีปัญหาพิกัตศุลกากร

(๗) การผ่อนผันให้ใช้หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ในกรณีที่มีข้อเท็จจริงสอดคล้อง ถูกต้องตรงกับของที่นำเข้าและต้องไม่มีข้อสงสัยในถิ่นกำเนิดสินค้า ให้ผ่อนผันได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๗.๑) กรณีตรวจพบความผิดพลาดเพียงเล็กน้อย เช่น ความคลาดเคลื่อนหรือการตกหล่นเพียงเล็กน้อย การพิมพ์ผิด หรือการใช้พื้นที่ช่องเกินขอบที่กำหนด เป็นต้น ของข้อความที่ระบุในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้ากับข้อความในเอกสารต่าง ๆ ที่ยื่นต่อสำนักงานศุลกากรหรือด้านศุลกากร

(๗.๒) กรณีที่ปริมาณของของที่นำเข้าน้อยกว่าในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ให้ผ่อนผันให้ใช้หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าได้เท่ากับปริมาณที่นำเข้าจริง ในกรณีที่ปริมาณของของนำเข้าจริงเกินกว่าที่ระบุในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ปริมาณที่เกินให้ชำระค่าอากรในอัตราปกติ

(๘) กรณีซื้อขายผ่านประเทศที่สาม นอกจากจะต้องปฏิบัติตามข้อ ๔ (๑) หรือข้อ ๔ (๒) แล้วให้ผู้นำเข้าของเข้าแนบบัญชีราคาสินค้า (Sales invoice) ที่ออกโดยบริษัทที่ตั้งอยู่ในประเทศที่สามหรือโดยผู้ส่งออกที่รับผิดชอบต่อบริษัทที่ตั้งอยู่ในประเทศที่สาม หากว่าของนั้นมีคุณสมบัติตรงตามข้อกำหนดของกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าตามโครงการให้สิทธิพิเศษแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยการยกเลิกภาษีนำเข้าและโควตา และต้องมีระบุคำว่า “THIRD COUNTRY INVOICING” และมีการระบุชื่อ ที่อยู่และประเทศของบริษัทที่ออกบัญชีราคาสินค้าในช่องที่ ๙ ของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Form DFQF) ในกรณีที่ของนั้นมีบัญชีราคาสินค้าที่ออกโดยประเทศที่สาม ต้องระบุเลขที่และวันที่ของบัญชีราคาสินค้าที่ออกโดยผู้ส่งออก และเลขที่และวันที่ของบัญชีราคาสินค้าที่ออกโดยผู้ดำเนินการของประเทศที่สาม (หากทราบ) ในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Form DFQF) เพื่อการนำเข้ามายังราชอาณาจักรไทย

(๙) กรณีของที่ขนส่งผ่านอาณาเขตของประเทศพัฒนาน้อยที่สุดที่ได้รับสิทธิประเทศใดประเทศหนึ่งหรือมากกว่า นอกเหนือจากประเทศพัฒนาน้อยที่สุดที่ได้รับสิทธิที่ส่งออกของ หรือผ่านประเทศที่ไม่ใช่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด นอกจากจะต้องปฏิบัติตามข้อ ๔ (๑) หรือข้อ ๔ (๒) แล้ว เพื่อเป็นการพิสูจน์ว่าของอยู่ภายใต้ความควบคุมของหน่วยงานศุลกากรของประเทศพัฒนาน้อยที่สุดที่ได้รับสิทธิ หรือประเทศที่ไม่ใช่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ซึ่งมีการส่งมอบตรงโดยปฏิบัติตาม ข้อ ๒ (บี) ของข้อ ๗ ของกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า ให้ผู้นำของเข้ายื่นเอกสารใบตราส่งสินค้าส่งผ่านประเทศอื่น (Through Bill of Lading) ได้แก่ ใบตราส่งสินค้าทางอากาศ หรือใบตราส่งสินค้าทางอากาศชนิดระบุการขนส่งตลอดทาง หรือ ใบตราส่งสินค้าทางเรือ หรือใบตราส่งสินค้าทางเรือชนิดระบุการขนส่งตลอดทาง หรือเอกสารของการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือของการขนส่งแบบผสม หรือเอกสารที่ออกโดยหน่วยงานศุลกากรหรือหน่วยงานอื่นของประเทศพัฒนาน้อยที่สุดที่ได้รับสิทธิประเทศอื่น หรือประเทศที่ไม่ใช่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุดที่ได้รับสิทธิ ต่อหน่วยงานศุลกากรของประเทศไทย และต้นฉบับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Form DFQF) ซึ่งแสดงว่า

(๙.๑) การส่งผ่านนั้น เนื่องจากความจำเป็นทางภูมิศาสตร์ หรือเป็นเพราะเส้นทางขนส่งบังคับ

(๙.๒) ของนั้นมีได้นำไปเพื่อการซื้อขายหรือเพื่อการใช้บริโภคภายในประเทศที่ส่งผ่าน และ

(๙.๓) ของนั้นมีได้จัดทำด้วยประการใด ๆ ในประเทศที่ส่งผ่าน นอกจากขนถ่ายขึ้นและลงจากยานพาหนะ หรือดำเนินการใด ๆ ที่จำเป็นแก่การเก็บรักษาของนั้นให้คงอยู่ในสภาพที่ดี

(๑๐) กรณีผู้นำของเข้าได้ปฏิบัติตามข้อ ๔ (๒) แล้ว และประสงค์จะขอคืนอากรโดยขอใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรภายหลังการนำเข้า ผู้นำของเข้าต้องยื่นต้นฉบับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Form DFQF) พร้อมกับเขียนหรือประทับตราเลขที่ใบขนสินค้าขาเข้าไว้ที่มุมบนด้านขวาของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Form DFQF) ต่อสำนักงานศุลกากรหรือด่านศุลกากรที่นำของเข้า

ข้อ ๕ กรมศุลกากรอาจจะปฏิเสธหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่ยื่นเพื่อขอใช้สิทธิยกเว้นอากรหรือลดอัตราอากร หากตรวจพบว่าการหลีกเลี่ยงหรือนำผิดค่าอากร

ข้อ ๖ ให้ผู้นำของเข้าจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าของที่ขอใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร สำเนาหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าในสื่อรูปแบบใด ๆ หรือเอกสารไว้ เพื่อให้ตรวจสอบเป็นระยะเวลา ๕ ปี นับแต่วันนำของเข้า

ข้อ ๗ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐ จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายกุลิศ สมบัติศิริ)

อธิบดีกรมศุลกากร